achtergrond

Zes discussiepunten over cosmetische en esthetische tandheelkunde

Bittere noodzaak of overbodige luxe?

De mogelijkheden tot esthetisch fraai werken zijn er, het vakgebied breidt uit en de vraag van patiënten is er. Dus als tandarts zeggen 'dat wil of kan ik niet', of 'het is niet nodig', dat past niet meer in deze tijd. Neemt niet weg dat duurzaamheid en ethiek ook, of misschien wel juist, bij de cosmetische en esthetische tandheelkunde van groot belang zijn. Zes deskundigen vertellen over de discussies binnen hun vakgebied.

TEKST: ANNE DOELEMAN, FREELANCE JOURNALIST; BEELD: SHUTTERSTOCK

Cosmetisch versus esthetisch

Neem als eerste de term. Aan cosmetische tandheelkunde kleeft een bijsmaakje, is de beleving van veel tandartsen. Gerard Joling, met zijn spierwitte tanden, wordt vaak genoemd. Siliconen, geld, fake, snel. "Bij 'cosmetische tandheelkunde' denk ik aan iets wat natuurlijk mooi is, proberen te veranderen voor een trendgerelateerd resultaat", zegt Erik-Jan Muts. Hij spreekt liever over 'esthetische tandheelkunde'; het herstellen van elementen op de manier zoals de natuur het ooit bedoeld heeft, volgens de biomimetische tandheelkunde. Minimaal invasief, de tijd nemend voor een behandeling, voorzichtig met ingrijpen, duurzaam, met de nadruk op gezondheid en esthetiek.

Albert Jan Michels merkt ook dat 'cosmetisch' iets negatiefs kan hebben, maar ziet het zelf niet zo. Hij heeft zijn praktijk zelfs de naam Kliniek voor Cosmetische Tandheelkunde gegeven. "Zo laat ik merken dat ik ervaring heb met cosmetische tandheelkunde. Maar ik zie het als onderdeel van de gewone tandheelkunde. En ik behandel alleen met facings, kronen of bleken als er een indicatie is. Het is niet: u vraagt, wij draaien."

Voor Willem Polet is verfraaien van het gebit juist waar cosmetische tandheelkunde om draait. En

>